

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

25 лютого 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Дячук Олександр Вікторович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Єгорову Миколі Сергійовичу, 13.01.1985 року народження, уродженцю м. Кемерово Російської Федерації, проживаючому за адресою: РФ, м. Кемерово, вул. 1-а Лінія, 20, кв. 94, громадянину РФ,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 438 КК України**, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Єгоров М.С.:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних

формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі 27-го окремого загону спеціального призначення «Кузбасс» Сибірського округу військ Національної гвардії РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до частин 1-3 ст. 6 Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у ст. 2 цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Відповідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, встановлено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно зі ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Згідно з положеннями ст. 147 Конвенції до серйозних порушень, серед іншого, належать тортури, нелюдяне поведження, яке умисно спричиняє великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом.

Відповідно до статті 11 ДП I фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності.

Згідно з положеннями ч. 2 ст. 75 ДП I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; д) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ст. 8(2)(а)(ii,iii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду нелюдське поведження, умисне заподіяння сильних страждань або тяжких тілесних ушкоджень чи шкоди здоров'ю є воєнними злочинами.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 27-го окремого загону

спеціального призначення «Кузбасс» Сибірського округу військ Національної гвардії РФ» (військова частина 6607, пункт постійної дислокації – м. Кемерово, РФ), прапорщик Єгоров Микола Сергійович, обіймаючи посаду старшого інструктора – заступника командира 2-го взводу спеціального призначення 4 групи вказаного загону, брав безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП I мав статус комбатантів, був зобов'язаний дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, а також усвідомлював існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом лютого-березня 2022 року Єгоров М.С. разом з іншими військовослужбовцями 27-го окремого загону спеціального призначення «Кузбасс» військ Національної гвардії РФ перебували на території міста Буча Київської області, а саме утримували та контролювали сектор міста, який охоплював, у тому числі, вулицю Чорних Запорожців та прилеглі до неї вулиці.

При цьому, Єгоров М.С., усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що цивільні особи перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та не становлять загрози, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, у порушення положень статей 27, 31, 32, 147 Конвенції, п. п. а, б ч. 2 ст. 75 ДП I, підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з місцевим мешканцем [REDACTED], [REDACTED] року народження, за наступних обставин.

Так, 22 березня 2022 року, у період часу з 09:00 до 10:00 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), група невстановлених військовослужбовців ЗС РФ чисельністю четверо або п'ятеро осіб, серед яких був Єгоров М.С., будучи озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, а також пістолетами, з метою відшукування та виявлення військовослужбовців військових формувань України, зокрема військовослужбовця Збройних Сил України (далі – ЗСУ) [REDACTED], а також зброї та осіб, які мають проукраїнські погляди, здійснюють підтримку Сил безпеки та оборони України та можуть чинити спротив військовослужбовцям ЗС РФ, прибула до входу на територію подвір'я приватного будинку [REDACTED] по вулиці [REDACTED] у місті Буча Київської області.

В цей час на подвір'ї вищевказаного будинку перебував один з його мешканців, а саме [REDACTED], [REDACTED] року народження, який був одягнений у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто у розумінні ст. 50 ДП I Конвенції був цивільною особою та своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози.

Надалі вказані військовослужбовці ЗС РФ проникли до подвір'я вищевказаного будинку та розпочали проводити обшук розташованих там будинку та гаражу, а також іншої території подвір'я, при цьому допитуючи

██████████ та висловлюючи щодо нього погрози фізичної розправи, які потерпілий сприймав реально, побоюючись за своє життя та здоров'я. Під час проведення обшуку вказаними військовослужбовцями ЗС РФ серед іншого виявлено фотографії, на яких був зображений у військовій формі ЗСУ брат ██████████ – ██████████, а також належні останньому мисливська рушниця та особисті документи.

Далі Єгоров М.С., 22.03.2022, в обідній час, перебуваючи на подвір'ї приватного будинку ██████████ по вулиці ██████████ у місті Буча Київської області, діючи умисно, з мотивів негативного ставлення до українців, які мають проукраїнські погляди, здійснюють підтримку Сил безпеки та оборони України та можуть чинити спротив військовослужбовцям ЗС РФ, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що ██████████ є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, у порушення положень ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та п. а) ч. 2 ст. 75 ДП І, з метою заподіяння тілесних ушкоджень ██████████, завів потерпілого за кут вказаного будинку, де, будучи одягнутим у захисний шолом, умисно наніс останньому не менше одного удару головою в область обличчя, після чого наніс не менше двох ударів кулаками в область живота ██████████, чим спричинив останньому фізичні та психологічні (моральні) страждання.

Вказаними умисними діями відносно ██████████, Єгоров М.С. вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

Після закінчення обшуку вищезазначеного домоволодіння Єгоров М.С., разом вищевказаною групою невстановлених військовослужбовців ЗС РФ, наказав потерпілому йти разом з ними до розташованого неподалік приватного будинку ██████████ по вулиці ██████████ в місті Буча Київської області, де мешкав брат потерпілого – військовослужбовець ЗСУ ██████████, що потерпілий змушений був виконати.

Прибувши до вищевказаного будинку зазначені військовослужбовці ЗС РФ розпочали проводити обшук цього будинку, а також гаражу та іншої території подвір'я, при цьому допитуючи ██████████ та висловлюючи щодо нього погрози фізичної розправи, які потерпілий сприймав реально, побоюючись за своє життя та здоров'я. Під час проведення обшуку вказаними військовослужбовцями ЗС РФ серед іншого виявлено військову форму, належну військовослужбовцю ЗСУ ██████████, однак останнього виявлено не було.

Далі Єгоров М.С., 22.03.2022, у післяобідній час, перебуваючи в одній з кімнат приватного будинку ██████████ по вулиці ██████████ у місті Буча Київської області, діючи умисно, з мотивів негативного ставлення до українців, які мають проукраїнські погляди, здійснюють підтримку Сил безпеки та оборони України та можуть чинити спротив військовослужбовцям ЗС РФ, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що ██████████ є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, у порушення положень ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та п. п. а, б ч. 2 ст. 75 ДП І,

з метою залякування [REDACTED], підійшов до останнього, який сидів на стільці та, діставши наявний при собі пістолет, навів його у напрямку потерпілого, торкаючись дулом його колін, одночасно запитавши останнього російською мовою: «Коліна болять?», на що [REDACTED] російською мовою відповів: «Не дуже молодий вже, буває що й болять», тоді Єгоров М.С., продовжуючи свої умисні дії, російською мовою зазначив: «Я думаю, зараз не будуть боліти», що [REDACTED] обґрунтовано сприйняв як реальну загрозу своєму життю та здоров'ю, внаслідок чого останньому заподіяно психологічних (моральних) страждань.

Вказаними умисними діями, а саме нелюдським поведженням відносно [REDACTED], Єгоров М.С. вчинив жорстоке поведження з цивільним населенням.

Отже, Єгоров Микола Сергійович, обіймаючи посаду старшого інструктора – заступника командира 2-го взводу спеціального призначення 4 групи 27-го окремого загону спеціального призначення «Кузбасс» Сибірського округу військ Національної гвардії РФ» (військова частина 6607, пункт постійної дислокації – м. Кемерово, РФ), 22.03.2022, в обідній час, перебуваючи на подвір'ї приватного будинку [REDACTED] по вулиці [REDACTED] у місті Буча Київської області, діючи умисно, з мотивів негативного ставлення до українців, які мають проукраїнські погляди, здійснюють підтримку Сил безпеки та оборони України та можуть чинити спротив військовослужбовцям ЗС РФ, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, у порушення положень ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та п. а) ч. 2 ст. 75 ДП I, з метою заподіяння тілесних ушкоджень [REDACTED], завів потерпілого за кут вказаного будинку, де, будучи одягнутим у захисний шолом, умисно наніс останньому не менше одного удару головою в область обличчя, після чого наніс не менше двох ударів кулаками в область живота [REDACTED], чим спричинив останньому фізичні та психологічні (моральні) страждання.

Вказаними умисними діями відносно [REDACTED], Єгоров М.С. вчинив жорстоке поведження з цивільним населенням.

Крім того, Єгоров М.С., 22.03.2022, у післяобідній час, перебуваючи в одній з кімнат приватного будинку [REDACTED] по вулиці [REDACTED] у місті Буча Київської області, діючи умисно, з мотивів негативного ставлення до українців, які мають проукраїнські погляди, здійснюють підтримку Сил безпеки та оборони України та можуть чинити спротив військовослужбовцям ЗС РФ, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не становить загрози, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, у порушення положень ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції та п. п. а, б ч. 2 ст. 75 ДП I, з метою залякування [REDACTED], підійшов до останнього, який сидів на стільці та, діставши наявний при собі пістолет, навів його у напрямку потерпілого, торкаючись дулом його колін, одночасно запитавши останнього

російською мовою: «Коліна болять?», на що [REDACTED], російською мовою відповів: «Не дуже молодий вже, буває що й болять», тоді Єгоров М.С., продовжуючи свої умисні дії, російською мовою зазначив: «Я думаю, зараз не будуть боліти», що [REDACTED], обґрунтовано сприйняв як реальну загрозу своєму життю та здоров'ю, внаслідок чого останньому заподіяно психологічних (моральних) страждань.

Вказаними умисними діями, а саме нелюдським поведженням відносно [REDACTED], Єгоров М.С. вчинив жорстоке поведження з цивільним населенням.

Таким чином, Єгоров М.С. підозрюється у жорстокому поведженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції**

Олександр Вікторович ДЯЧУК

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор четвертого відділу першого
управління процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим в
умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора**
25 лютого 2026 року

Антон Миколайович ШЕВЧУК

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі

дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції**

Олександр Вікторович ДЯЧУК

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року

Захисник

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року